

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพของการสื่อสารเพื่อการส่งเสริมการเกษตรของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลทาเหนือ อำเภอแม่อน จังหวัดเชียงใหม่ : กรณีศึกษาเปรียบเทียบ ชนเผ่าปกากะญอและคนเมือง” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนครัวเรือนเกษตรกร ที่อาศัยอยู่ในตำบลทาเหนือ อำเภอแม่อน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 220 คน และได้นำเสนอผลการศึกษเป็น 4 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรในชีวิตประจำวัน

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	104	47.3
หญิง	116	52.7
รวม	220	100.0

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรตำบลทาเหนือ อำเภอแม่อน จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 220 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.7 ส่วนที่เหลือเป็นเพศชาย ร้อยละ 47.3

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	20	9.1
21-30 ปี	83	37.7
31-40 ปี	58	26.4
41-50 ปี	50	22.7
51-60 ปี	9	4.1
รวม	220	100.0

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็น ร้อยละ 37.7 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็น ร้อยละ 26.4

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา	110	50.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	83	37.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	19	8.6
อนุปริญญา/ป.ว.ส.	4	1.8
ปริญญาตรี	4	1.8
รวม	220	100.0

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 50.0 รองลงมา มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็น ร้อยละ 37.7

ตารางที่ 4.4
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชาติพันธุ์

ชาติพันธุ์	จำนวน	ร้อยละ
คนเมือง	50	22.7
ชนเผ่าปกากะญอ	170	77.3
รวม	220	100.0

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นชนเผ่าปกากะญอ ร้อยละ 77.3 ส่วนที่เหลือ เป็น คนเมือง ร้อยละ 22.7

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร

ตารางที่ 4.5
แสดงระดับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร

สื่อ	\bar{x}	S.D.	ระดับการเปิดรับ
สื่อบุคคล	2.52	1.53	ต่ำ
สื่อมวลชน	2.29	1.01	ต่ำ
สื่อเฉพาะกิจ	1.90	0.82	ต่ำ
สื่อกิจกรรม	1.81	0.93	ต่ำ
พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อ การส่งเสริมการเกษตร	2.06	0.86	ต่ำ

*ในการคำนวณค่าเฉลี่ยไม่นำผู้ที่ไม่เคยเปิดรับมาคำนวณค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรตำบลทาเหนือ อำเภอแม่อน จังหวัด เชียงใหม่ มีพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร ในภาพรวม ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย 2.06 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า เกษตรกร มีพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริม

การเกษตร จากสื่อบุคคล มากที่สุด โดยเปิดรับในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย 2.52 รองลงมา คือ เปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อมวลชน โดยเปิดรับในระดับต่ำเช่นกัน ในขณะที่เกษตรกร มีการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อกิจกรรม น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.81 โดยเปิดรับในระดับต่ำ เช่นกัน

ตารางที่ 4.6

แสดงระดับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากสื่อบุคคล

สื่อบุคคล	ความถี่ในการเปิดรับ (ต่อสัปดาห์)						\bar{x}	S.D.	ระดับการเปิดรับ
	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	2 วัน	1 วัน	ไม่เคย			
1. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล	32 (14.5)	20 (9.1)	38 (17.3)	20 (9.1)	77 (35.0)	33 (15.0)	2.52	1.53	ต่ำ
รวม							2.52	1.53	ต่ำ

*ในการคำนวณค่าเฉลี่ยไม่นำผู้ที่ไม่เคยเปิดรับมาคำนวณค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรตำบลทาเหนือ อำเภอแม่ฮอน จังหวัดเชียงใหม่ มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากสื่อบุคคล ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย 2.52 โดยเปิดรับจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

ตารางที่ 4.7
แสดงระดับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	ความถี่ในการเปิดรับ (ต่อสัปดาห์)						\bar{x}	S.D.	ระดับ การเปิดรับ
	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	2 วัน	1 วัน	ไม่เคย			
1. วิทยุ	35 (15.9)	13 (5.9)	31 (14.1)	78 (35.5)	47 (21.4)	16 (7.3)	2.56	1.37	ต่ำ
2. โทรทัศน์	8 (3.6)	53 (24.1)	41 (18.6)	32 (14.5)	71 (32.3)	15 (6.8)	2.49	1.30	ต่ำ
3. หนังสือพิมพ์	5 (2.3)	2 (.9)	27 (12.3)	62 (28.2)	73 (33.2)	51 (23.2)	1.84	.94	ต่ำ
รวม							2.29	1.01	ต่ำ

*ในการคำนวณค่าเฉลี่ยไม่ได้นำผู้ที่ไม่เคยเปิดรับมาคำนวณค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรตำบลทาเหนือ อำเภอแม่อน จังหวัด เชียงใหม่ มีพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากสื่อมวลชน ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย 2.29 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า เกษตรกร มีการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากวิทยุ บ่อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.56 แต่ยังเปิดรับในระดับต่ำ รองลงมา คือ เปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริม การเกษตร จากโทรทัศน์ ค่าเฉลี่ย 2.49 โดยเปิดรับในระดับต่ำ ในขณะที่เปิดรับจากหนังสือพิมพ์ น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.84 โดยเปิดรับในระดับต่ำ เช่นกัน

ตารางที่ 4.8
แสดงระดับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากสื่อเฉพาะกิจ

สื่อเฉพาะกิจ	ความถี่ในการเปิดรับ (ต่อสัปดาห์)						— x	S.D.	ระดับ การเปิดรับ
	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	2 วัน	1 วัน	ไม่เคย			
1. วารสารส่งเสริม การเกษตร	3 (1.4)	37 (16.8)	30 (13.6)	37 (16.8)	60 (27.3)	53 (24.1)	2.32	1.22	ต่ำ
2. ซีดีรอม	1 (.5)	5 (2.3)	16 (7.3)	22 (10.0)	35 (15.9)	141 (64.1)	1.92	1.01	ต่ำ
3. แผ่นพับ/เอกสาร เผยแพร่	2 (.9)	5 (2.3)	21 (9.5)	62 (28.2)	55 (25.0)	75 (34.1)	1.88	.88	ต่ำ
4. โปสเตอร์/แผ่นพับ	1 (.5)	3 (1.4)	25 (11.4)	58 (26.4)	59 (26.8)	74 (33.6)	1.83	.83	ต่ำ
รวม							1.90	0.82	ต่ำ

*ในการคำนวณค่าเฉลี่ยไม่นำผู้ที่ไม่เคยเปิดรับมาคำนวณค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรตำบลทาเหนือ อำเภอแม่อน จังหวัด เชียงใหม่ มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากสื่อเฉพาะกิจ ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย 1.90 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า เกษตรกรมีการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริม การเกษตร จากวารสารส่งเสริมการเกษตร บ่อยที่สุด แต่ยังเปิดรับในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย 2.32 รองลงมา คือ เปิดรับจากซีดีรอม ค่าเฉลี่ย 1.92 โดยเปิดรับในระดับต่ำ เช่นกัน ในขณะที่ เกษตรกร มีการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากโปสเตอร์/แผ่นพับ น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.83 โดย เปิดรับในระดับต่ำ เช่นกัน

ตารางที่ 4.9
แสดงระดับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากสื่อกิจกรรม

สื่อกิจกรรม	ความถี่ในการเปิดรับ (ต่อสัปดาห์)						\bar{x}	S.D.	ระดับการเปิดรับ
	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	2 วัน	1 วัน	ไม่เคย			
1. การฝึกอบรม	3 (1.4)	16 (7.3)	13 (5.9)	69 (31.4)	85 (38.6)	34 (15.5)	1.83	1.00	ต่ำ
2. การสาธิต	1 (.5)	13 (5.9)	26 (11.8)	51 (23.2)	94 (42.7)	35 (15.9)	1.79	.97	ต่ำมาก
3. การดูงาน/ทัศนศึกษา	4 (1.8)	4 (1.8)	26 (11.8)	50 (22.7)	88 (40.0)	48 (21.8)	1.76	.95	ต่ำมาก
รวม							1.81	0.93	ต่ำ

*ในการคำนวณค่าเฉลี่ยไม่ได้นำผู้ที่ไม่เคยเปิดรับมาคำนวณค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรตำบลทาเหนือ อำเภอแม่อน จังหวัดเชียงใหม่ มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากสื่อกิจกรรม ในระดับต่ำ ค่าเฉลี่ย 1.81 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า เกษตรกร มีการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากการฝึกอบรม บ่อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.83 แต่ยังเปิดรับในระดับต่ำ รองลงมา คือ เปิดรับจากการสาธิต ค่าเฉลี่ย 1.79 โดยเปิดรับในระดับต่ำมาก ในขณะที่ เกษตรกรมีการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากการดูงาน/ทัศนศึกษา น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.76 โดยเปิดรับในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 3
การใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 4.10

ระดับการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรในชีวิตประจำวัน

การใช้ประโยชน์	ระดับการใช้ประโยชน์					- x	S.D.	ระดับการ ใช้ประโยชน์
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	30 (13.6)	108 (49.1)	60 (27.3)	19 (8.6)	3 (1.4)	3.65	.87	สูง
2. ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการประกอบอาชีพของตนเอง	38 (17.3)	48 (21.8)	96 (43.6)	36 (16.4)	2 (.9)	3.38	.98	ปานกลาง
3. เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	36 (16.4)	47 (21.4)	101 (45.9)	32 (14.5)	4 (1.8)	3.36	.98	ปานกลาง
4. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองให้มากขึ้น	8 (3.6)	68 (30.9)	109 (49.5)	32 (14.5)	3 (1.4)	3.21	.78	ปานกลาง
5. ใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการทำการเกษตรแบบพึ่งตนเอง	6 (2.7)	71 (32.3)	107 (48.6)	33 (15.0)	3 (1.4)	3.20	.77	ปานกลาง
6. ใช้ในการพัฒนาและเพิ่มธนาคารทางการเกษตร	7 (3.2)	73 (33.2)	100 (45.5)	38 (17.3)	2 (.9)	3.20	.79	ปานกลาง
7. เสริมความรู้เกี่ยวกับการเกษตรแบบอินทรีย์ชีวภาพ เช่นการทำปุ๋ยชีวภาพ การปลูกพืชผสมผสาน	3 (1.4)	84 (38.2)	85 (38.6)	45 (20.5)	3 (1.4)	3.18	.82	ปานกลาง
8. เพื่อนำความรู้ ข้อมูลที่ได้รับมาพัฒนาคุณภาพชีวิต	7 (3.2)	56 (25.5)	125 (56.8)	31 (14.1)	1 (.5)	3.17	.72	ปานกลาง
9. นำความรู้ที่ได้ไปขยายผลยังเพื่อนบ้านข้างเคียงได้	4 (1.8)	69 (31.4)	109 (49.5)	34 (15.5)	4 (1.8)	3.16	.77	ปานกลาง
10. นำความรู้ที่ได้รับมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	5 (2.3)	61 (27.7)	117 (53.2)	35 (15.9)	2 (.9)	3.15	.74	ปานกลาง

ตาราง 4.10 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์	ระดับการใช้ประโยชน์					- x	S.D.	ระดับการใช้ประโยชน์
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
11. ใช้ในการแนะนำและถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่น	4 (1.8)	68 (30.9)	108 (49.1)	34 (15.5)	6 (2.7)	3.14	.79	ปานกลาง
12. ใช้เป็นข้อมูลในการช่วยลดต้นทุนทางการเกษตร	6 (2.7)	62 (28.2)	99 (45.0)	50 (22.7)	3 (1.4)	3.08	.82	ปานกลาง
13. เพื่อนำความรู้ข่าวสารที่ได้รับ การป้องกันก่อนที่จะเกิดปัญหา	5 (2.3)	39 (17.7)	142 (64.5)	29 (13.2)	5 (2.3)	3.05	.70	ปานกลาง
14. นำความรู้ที่ได้ไปเป็นฐานข้อมูล ในการแสวงหาความรู้อื่น ๆ	4 (1.8)	34 (15.5)	152 (69.1)	27 (12.3)	3 (1.4)	3.04	.64	ปานกลาง
15. เพื่อนำความรู้ข่าวสารที่ได้รับมา แก้ไขปัญหาทางการเกษตรที่มี	4 (1.8)	41 (18.6)	137 (62.3)	36 (16.4)	2 (.9)	3.04	.68	ปานกลาง
16. เป็นแรงบันดาลใจในการ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อการ ส่งเสริมการเกษตร	11 (5.0)	26 (11.8)	135 (61.4)	33 (15.0)	15 (6.8)	2.93	.86	ปานกลาง
17. ใช้ในการแก้ปัญหาหนี้สินที่เกิด จากการเกษตร	4 (1.8)	31 (14.1)	132 (60.0)	49 (22.3)	4 (1.8)	2.92	.71	ปานกลาง
18. นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการ ประกอบอาชีพเสริมหรือลงทุน กิจกรรมทางการเกษตร ประเภทอื่นๆ	5 (2.3)	35 (15.9)	125 (56.8)	46 (20.9)	9 (4.1)	2.91	.79	ปานกลาง
19. เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกับ ศูนย์บริการและถ่ายทอด เทคโนโลยีประจำตำบล	5 (2.3)	48 (21.8)	104 (47.3)	46 (20.9)	17 (7.7)	2.90	.91	ปานกลาง
20. ใช้ในการเป็นข้อมูลอ้างอิง สำหรับการติดต่อกับหน่วยงาน ต่างๆ	3 (1.4)	22 (10.0)	130 (59.1)	45 (20.5)	20 (9.1)	2.74	.81	ปานกลาง
รวม						3.12	.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรตำบลทาเหนือ อำเภอแม่อน จังหวัด เชียงใหม่ มีการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรในชีวิตประจำวัน ในระดับปาน กลาง ค่าเฉลี่ย 3.12 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว พบว่า เกษตรกร มีการใช้ประโยชน์โดยการ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.65 โดยมีการใช้ประโยชน์ในระดับสูง รองลงมา คือ มีการใช้ประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงการประกอบอาชีพของตนเอง และ เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ค่าเฉลี่ย 3.38 และ 3.36 ตามลำดับ โดยมีการใช้ประโยชน์ ในระดับปานกลาง ในขณะที่เกษตรกร มีการใช้ ประโยชน์ในการเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.74 โดยมีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 เกษตรกรที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมี พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 เพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริม การเกษตรแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : เพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่าง กัน

H_1 : เพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่าง กัน

ตารางที่ 4.11

เปรียบเทียบเกษตรกรชายและหญิงกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร

ประเภทสื่อ	เพศ	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
สื่อบุคคล	ชาย	91	2.57	1.56	.459	.647
	หญิง	96	2.47	1.50		
สื่อมวลชน	ชาย	100	2.34	1.05	.632	.528
	หญิง	110	2.25	0.97		
สื่อเฉพาะกิจ	ชาย	84	1.89	0.85	-.065	.948
	หญิง	99	1.90	0.80		
สื่อกิจกรรม	ชาย	95	1.83	0.96	.223	.824
	หญิง	100	1.80	0.90		
พฤติกรรมการเปิดรับ โดยรวม	ชาย	104	2.11	0.91	.902	.368
	หญิง	113	2.01	0.81		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบเกษตรกรชายและหญิงกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t-test โดยวิธี Independent Sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เกษตรกรชายและหญิงจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ค่า Sig.(2-tailed)มีค่า 0.368 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อแต่ละประเภท จะพบว่า เพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 อายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : อายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12

เปรียบเทียบเกษตรกรที่มีอายุต่างกันกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร

ประเภทสื่อ	อายุ	n	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
สื่อบุคคล	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	17	2.94	1.09	3.780	.012*
	21-30 ปี	74	2.07	1.16		
	31-40 ปี	52	2.79	1.70		
	มากกว่า 40 ปี	44	2.80	1.82		
	รวม	187	2.52	1.53		
สื่อมวลชน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	20	2.74	0.86	3.759	.012*
	21-30 ปี	81	2.05	0.87		
	31-40 ปี	57	2.48	1.01		
	มากกว่า 40 ปี	52	2.29	1.17		
	รวม	210	2.29	1.01		
สื่อเฉพาะกิจ	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	18	2.09	0.93	1.157	.328
	21-30 ปี	74	1.83	0.81		
	31-40 ปี	49	2.02	0.80		
	มากกว่า 40 ปี	42	1.78	0.81		
	รวม	183	1.90	0.82		
สื่อกิจกรรม	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	19	1.93	0.98	.256	.857
	21-30 ปี	75	1.78	0.93		
	31-40 ปี	54	1.86	0.98		
	มากกว่า 40 ปี	47	1.75	0.86		
	รวม	195	1.81	0.93		
พฤติกรรมการเปิดรับ โดยรวม	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	20	2.28	0.75	2.532	.058
	21-30 ปี	83	1.86	0.75		
	31-40 ปี	58	2.18	0.83		
	มากกว่า 40 ปี	56	2.14	1.03		
	รวม	217	2.06	0.86		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบเกษตรกรที่มีอายุต่างกันกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธี One Way Anova

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เกษตรกรที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ค่า Sig. มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อแต่ละประเภท จะพบว่า เกษตรกรที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน แตกต่างกัน ในขณะที่ เกษตรกรที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อเฉพาะกิจและสื่อกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13

การเปรียบเทียบเกษตรกรที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคล แตกต่างกัน ด้วยวิธี L.S.D.

อายุ	\bar{x}	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	มากกว่า 40 ปี
		2.94	2.07	2.79	2.80
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี (Sig.)	2.94	-	0.87* (0.03)	0.15 (0.71)	0.14 (0.73)
21-30 ปี (Sig.)	2.07	-0.87* (0.03)	-	-0.72* (0.01)	-0.73* (0.01)
31-40 ปี (Sig.)	2.79	-0.15 (0.71)	0.72* (0.01)	-	-0.01 (0.98)
มากกว่า 40 ปี (Sig.)	2.80	-0.14 (0.73)	0.73* (0.01)	0.01 (0.98)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบเกษตรกรที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคล แตกต่างกัน ด้วยวิธี L.S.D. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า เกษตรกรที่มีอายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี และตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคล สูงกว่า เกษตรกรที่มีอายุ 21-30 ปี

ตารางที่ 4.14

การเปรียบเทียบเกษตรกรที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริม
การเกษตร จากสื่อมวลชน แตกต่างกัน ด้วยวิธี L.S.D.

อายุ	\bar{x}	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	มากกว่า 40 ปี
		2.74	2.05	2.48	2.29
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี (Sig.)	2.74	-	0.69* (0.01)	0.26 (0.31)	0.45 (0.08)
21-30 ปี (Sig.)	2.05	-0.69* (0.01)	-	-0.43* (0.01)	-0.24 (0.17)
31-40 ปี (Sig.)	2.48	-0.26 (0.31)	0.43* (0.01)	-	0.19 (0.31)
มากกว่า 40 ปี (Sig.)	2.29	-0.45 (0.08)	0.24 (0.17)	-0.19 (0.31)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบเกษตรกรที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อมวลชน แตกต่างกัน ด้วยวิธี L.S.D. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า เกษตรกรที่มีอายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี และ 31-40 ปี จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อมวลชน สูงกว่า เกษตรกรที่มีอายุ 21-30 ปี

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 ระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15

เปรียบเทียบเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกับพฤติกรรมการเปิดรับ
สื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร

ประเภทสื่อ	การศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
สื่อบุคคล	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา	87	2.86	1.78	5.034	.007*
	มัธยมศึกษาตอนต้น	76	2.12	1.14		
	สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	24	2.54	1.32		
	รวม	187	2.52	1.53		
สื่อมวลชน	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา	104	2.34	1.12	3.402	.035*
	มัธยมศึกษาตอนต้น	82	2.11	0.80		
	สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	24	2.69	1.03		
	รวม	210	2.29	1.01		
สื่อเฉพาะกิจ	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา	83	1.90	0.80	.185	.831
	มัธยมศึกษาตอนต้น	75	1.86	0.73		
	สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	25	1.98	1.14		
	รวม	183	1.90	0.82		
สื่อกิจกรรม	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา	92	1.72	0.84	1.502	.225
	มัธยมศึกษาตอนต้น	77	1.84	0.86		
	สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	26	2.06	1.32		
	รวม	195	1.81	0.93		
พฤติกรรมการเปิดรับโดยรวม	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา	107	2.09	0.90	1.403	.248
	มัธยมศึกษาตอนต้น	83	1.95	0.72		
	สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	27	2.24	1.07		
	รวม	217	2.06	0.86		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธี One Way Anova ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ค่า Sig. มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 เมื่อ

ทำการทดสอบสมมติฐานระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อแต่ละประเภท จะพบว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคลและสื่อมวลชน แตกต่างกัน ในขณะที่ เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อเฉพาะกิจและสื่อกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16

การเปรียบเทียบเกษตรกรที่มีการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ที่มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคล แตกต่างกัน ด้วยวิธี L.S.D.

การศึกษา	\bar{x}	ต่ำกว่าหรือเท่าเทียม	มัธยมศึกษาตอนต้น	สูงกว่ามัธยมศึกษา
		ประถมศึกษา		ตอนต้น
		2.86	2.12	2.54
ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า ประถมศึกษา (Sig.)	2.86	-	0.74*	0.32 (0.35)
มัธยมศึกษาตอนต้น (Sig.)	2.12	-0.74*	-	-0.42 (0.23)
สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น (Sig.)	2.54	-0.32 (0.35)	0.42 (0.23)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบเกษตรกรที่มีการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ที่มีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคล แตกต่างกัน ด้วยวิธี L.S.D. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เกษตรกรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา จะมีพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคล สูงกว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 4.17

การเปรียบเทียบเกษตรกรที่มีการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อมวลชน แตกต่างกัน ด้วยวิธี L.S.D.

การศึกษา	— x	ต่ำกว่าหรือเท่าเทียม	มัธยมศึกษาตอนต้น	สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น
		ประถมศึกษา		
		2.34	2.11	2.69
ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า ประถมศึกษา (Sig.)	2.34	-	0.23 (0.13)	-0.35 (0.12)
มัธยมศึกษาตอนต้น (Sig.)	2.11	-0.23 (0.13)	-	-0.58* (0.01)
สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น (Sig.)	2.69	0.35 (0.12)	0.58* (0.01)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบเกษตรกรที่มีการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อมวลชน แตกต่างกัน ด้วยวิธี L.S.D. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เกษตรกรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อมวลชน สูงกว่า เกษตรกรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 ชาติพันธุ์แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ชาติพันธุ์แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชาติพันธุ์แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18
เปรียบเทียบเกษตรกรชาติพันธุ์พื้นเมืองและชนเผ่าปกากะญอกับพฤติกรรม
การเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร

ประเภทสื่อ	ชาติพันธุ์	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
สื่อบุคคล	คนเมือง	44	3.91	1.75	6.472	.000*
	ชนเผ่าปกากะญอ	143	2.09	1.16		
สื่อมวลชน	คนเมือง	49	3.00	0.93	6.053	.000*
	ชนเผ่าปกากะญอ	161	2.08	0.93		
สื่อเฉพาะกิจ	คนเมือง	48	2.22	0.83	3.232	.001*
	ชนเผ่าปกากะญอ	135	1.78	0.79		
สื่อกิจกรรม	คนเมือง	49	1.60	0.65	-2.295	.023*
	ชนเผ่าปกากะญอ	146	1.88	1.00		
พฤติกรรมกรเปิดรับ โดยรวม	คนเมือง	50	2.40	0.78	3.335	.001*
	ชนเผ่าปกากะญอ	167	1.95	0.86		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบเกษตรกรชาติพันธุ์คนเมืองและชนเผ่าปกากะญอกับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t-test โดยวิธี Independent Sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เกษตรกรชาติพันธุ์แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน เนื่องจาก ค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานระหว่างชาติพันธุ์กับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อแต่ละประเภท จะพบว่า เกษตรกรชาติพันธุ์คนเมืองและชนเผ่าปกากะญอจะมีพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจและสื่อกิจกรรม แตกต่างกัน โดยคนเมือง จะมีพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และ สื่อเฉพาะกิจ สูงกว่า ชนเผ่าปกากะญอ แต่มีพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อกิจกรรม น้อยกว่า ชนเผ่าปกากะญอ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 เกษตรกรที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการการเกษตรแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 เพศแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : เพศแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19

เปรียบเทียบเกษตรกรชายและหญิงกับการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร

เพศ	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	104	3.18	0.54	1.639	.103
หญิง	116	3.06	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบเกษตรกรชายและหญิงกับการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t-test โดยวิธี Independent Sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .103 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 แสดงว่า เพศแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 อายุแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : อายุแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20

เปรียบเทียบเกษตรกรที่มีอายุต่างกันกับการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อ
การส่งเสริมการเกษตร

อายุ	n	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	20	3.13	0.49	.694	.557
21-30 ปี	83	3.06	0.58		
31-40 ปี	58	3.19	0.53		
มากกว่า 40 ปี	59	3.14	0.54		
รวม	220	3.12	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบเกษตรกรที่มีอายุต่างกันกับการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธี One Way Anova ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .557 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 แสดงว่า เกษตรกรที่มีอายุต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 ระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21

เปรียบเทียบเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกับการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อ
เพื่อการส่งเสริมการเกษตร

ระดับการศึกษา	n	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าประถมศึกษา	110	3.11	0.52	1.343	.263
มัธยมศึกษาตอนต้น	83	3.08	0.46		
สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	27	3.27	0.85		
รวม	220	3.12	0.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกับการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธี One Way Anova ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .263 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 แสดงว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 ชาติพันธุ์แตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 ชาติพันธุ์แตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ชาติพันธุ์แตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22

เปรียบเทียบเกษตรกรชาตัพันธ์พื้นเมืองและชนเผ่าปกากะญอกับการนำไปใช้ประโยชน์
ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร

ชาติพันธุ์	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
คนเมือง	50	3.42	0.59	4.567	.000*
ชนเผ่าปกากะญอ	170	3.03	0.51		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบเกษตรกรชาตัพันธ์พื้นเมืองและชนเผ่าปกากะญอกับการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ t-test โดยวิธี Independent Sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 แสดงว่า เกษตรกรชาตัพันธ์แตกต่างกันจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรแตกต่างกัน โดยเกษตรกรคนเมืองจะมีการนำไปใช้ประโยชน์ของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร สูงกว่า เกษตรกรชนเผ่าปกากะญอ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรมีความสัมพันธ์กับการนำสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์

โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไม่มีความสัมพันธ์กับการนำสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์

H_1 : พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรมีความสัมพันธ์กับการนำสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์

ตารางที่ 4.23

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรกับการนำสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์

การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างพฤติกรรม การเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรกับการนำสื่อเพื่อการ ส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์	r	Sig. (2-tailed)
สื่อบุคคล	.564	.000*
สื่อมวลชน	.463	.000*
สื่อเฉพาะกิจ	.495	.000*
สื่อกิจกรรม	.386	.000*
พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร	.506	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรกับการนำสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์ ผลการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่าสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรมีความสัมพันธ์กับการนำสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์ เนื่องจาก Sig.(2-tailed) น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 และสัมพันธ์ในทิศทางบวก ($r > 0$) เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อแต่ละประเภทกับการนำสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์ จะพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากสื่อประเภทบุคคล , สื่อมวลชน , สื่อเฉพาะกิจและสื่อกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับการนำสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์ และสัมพันธ์ในทิศทางบวก ($r > 0$) โดยพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประเภทสื่อบุคคล จะทำให้เกษตรมีการนำสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรไปใช้ประโยชน์ มากที่สุด ($r = .564$)